

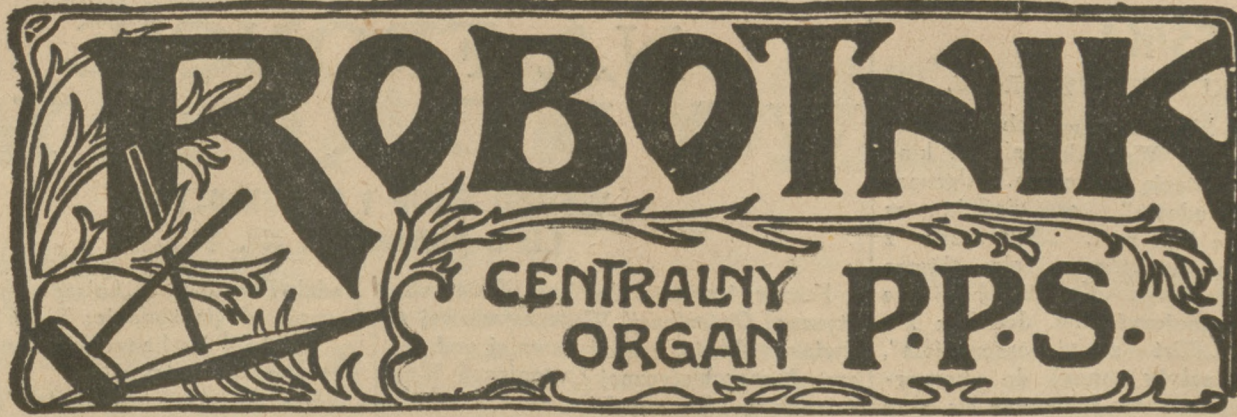
NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2
po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpo-
wiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-jej.

Opłata pocztowa uliszczona ry-
czałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, ul. Warecka № 7

Redakcja — tel. 176-70.

Administracja — tel. 120-13.

Drukarnia — tel. 173-43.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

NUMER POJEDYNCZY
20 GROSZY.

2. Lista P. P. S. ma we wszystkich okręgach wyborczych Nr. 2.

TEORJA I ŻYCIE

Obóz t. zw. sanacyjny sformułował już swój program rozwiązania polskiego kryzysu ustrojowego. Związek Naprawy Rzeczypospolitej uczynił to najbardziej wyraźnie i jasno, rzucając hasło „systemu prezydenckiego” na wzór Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. „Kurjer Poranny” i poniekąd „Głos Prawdy” zadawał się narazie ogólnikowym postulatem „wzmocnienia władzy wykonawczej”; w gruncie rzeczy wkroczyły na tę samą w zasadzie drogę.

Polska Partja Socjalistyczna i P. S. L. „Wyzwolenie” obstarują kategorię przy demokracji parlamentarnej. Różnicę w poglądach na zadanie ustroju Państwa możemy teraz ująć mniej — więcej ściśle. Popelnilibyśmy wszakże — i jedni, i drudzy — błąd zgola podstawowy, gdybyśmy chcieli sprowadzić całą sprawę do dyskusji prawnego - konstytucyjnego.

Życie państwowe nie jest seminarjum uniwersyteckim, niema nic wspólnego z rozumowaniem, opartym na teoriach, które ktoś ocenia w oderwaniu od warunków czasu i miejsca, w oderwaniu od rzeczywistego układu sił społecznych, od charakteru epoki dziejowej, od sytuacji gospodarczej, politycznej, kulturalnej świata. Sylogizmów profesor-skich i publicystycznych najczęściej niepodobna przystosować do zjawisk powikłanych, trwających wciąż w rozwoju, zmiennych, jak fala morską, splątanych ze sobą niby korony drzew na wicherze. I jeżeli ktoś stawia pytanie tak: czy nie będą wspaniałymi rzędy idealnie mądrego, dobrego i bezpartyjnego Prezydenta, który skupi dokoła siebie idealnie fachowych ministrów, stworzy idealnie sprawiedliwą administrację, zajmie idealnie bezstronną postawę wobec wszelkich grup ludności itd.? — ten ktoś potrafi zapewne porwać wielu piękną konstrukcją teoretyczną.

Rzecz naturalna, mógłbym mu odpowiedzieć z równą słusznością opisem idealnego Sejmu, złożonego z idealnie rozumnych posłów. Obiedwie kombinacje nie posiadają absolutnie żadnej praktycznej wartości, bo idea nie spacerują po ziemi, bo Konstytucja, obliczone na idealnych ludzi, układano w końcu XVIII stulecia; dzisiaj obyczaj ten dawno zarzucono.

Zagadnienie istotne leży w innej płaszczyźnie, jest i głębsze i trudniejsze bez potównania.

Europa przeżywa kryzys kapitalizmu. Dotychczasowe formy organizacyjne i prawne twórczości gospodarczej przestały wystarczać. Klasa robotnicza osiągnęła krytyczny punkt swego rozwoju: jeszcze zbyt mało sił, by móc ująć pełnię władzy w swoje ręce, już zbyt dużo sił, by pozostawać w roli „przedmiotu” czyjegokolwiek rządzenia. Dwa mocne ruchy dążą z dwóch krańców do rozstrzygnięcia poprzez przemoc: faszyzm i komunizm. Droga przemocy oznacza możliwość katastrofy gospodarczej i cywilizacyjnej. Komunizm rozdził dotąd wszędzie faszyzm; faszyzm przygotowuje niekiedy grunt dla komunizmu, przygotowuje go zawsze dla Rewolucji.

„System prezydencki” umożliwił klasie robotniczej wpływ na Państwo z chwilą, gdy zdobędzie ona „swego” prezydenta. Dopóki to nie nastąpiło, skazana jest na rolę czynnika, stojącego poza obrębem władzy państwowej. Jeżeli w Polsce polityka państwowa nie będzie ulegała wpływom bezpośrednim klasy robotniczej, jeżeli masy pracujące nie będą uważały Rzeczypospolitej za swoje własne „ja”, za siebie

WALDEMARAS WRĘCZYŁ KURJEROWI POLSKIEMU ODPOWIEDZ LITWY NA NOTĘ POLSKĄ

KOWNO, 16 stycznia. (PAT). Premier litewski, p. Waldemaras doręczył dziś wieczorem specjalnemu wysłannikowi rządu Polskiego p. Tarnowskiemu

odpowiedź na notę polską. P. Tarnowski wyjeżdża z Kowna jutro, t. j. we wtorek o godz. 11-jej przez Rygę do Warszawy.

PRASA LITEWSKA O PROPOZYCJACH POLSKICH

Kowno, 16 stycznia. (PAT). Urzędowa „Lietuva” zamieszcza artykuł wstępny p. t. „Anioł Pokoju”, w którym pisze: Do Kowna przybył już polski anioł pokoju ze specjalnym piśmie ministra Zaleskiego, w którym, jak donoszą z Warszawy, rząd polski przewiduje rozpoczęcie jeszcze w styczniu w Rydze rokowań w sprawie nawiązania komunikacji kolejowej, pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, uregulowania kwestji Niemna, — jednym słowem chodzi o nawiązanie zupełnie normalnych

stosunków z Litwą. Nic natomiast nie słycać o zamiarach Polski poruszenia kwestji traktatu suwalskiego lub Wilna. Należy przyznać, że Polacy obrali dość sprytną taktykę, nie żądając bezpośredniego zrzeczenia się przez Litwę praw do Wilna. Polacy nie żądają nie szczególnego, tylko nawiązania z nami komunikacji kolejowej. Nawiązanie bezpośredniej komunikacji kolejowej pomiędzy Kownem a Wilnem, byłoby równoznaczne z uznaniem istniejącej linii demarkacyjnej, jako granicy.

ALBERT THOMAS JEDZIE DO POLSKI

Genewa, 16 stycznia. (PAT). Albert Thomas opuścił dzisiaj Genewę, udając się do Katowic.

ŁOTWA PROTESTUJE PRZECIW ZBURZENIU LINII KOLEJOWEJ WILNO-LIBAWA

Ryga, 16 stycznia. (PAT). Poselstwo łotewskie w Kownie poczyniło kroki dyplomatyczne u rządu Waldemarasa w sprawie zdjęcia szyn na odcinku linii kolejowej Libawa — Romny, znajdującym się na terytorjum litewskim, którego to zdjęcia dokonano widocznie w celu odwrócenia od portu łotewskiego tranzytu towarów ze wschodniej części Polski z chwilą otwarcia granicy polsko - litewskiej. O ileby demarche poselstwa nie dało pomyślnych wyników, wówczas oczekiwane jest nowe wysłanie noty z oficjalnym protestem.

przebiegu na konferencję delegatów. Prezydent nie uczynił w swem przemówieniu żadnej aluzji do drażliwych zagadnień amerykańskich. Natomiast oświadczył on, iż pod panamerykanizmem rozumie współpracę państw amerykańskich w najlepszej harmonii, w imię powszechnego pokoju.

KONFERENCJA PANAMERYKAŃSKA

Hawana, 16 stycznia. (PAT). Otwarcie konferencji pan-amerykańskiej nastąpiło o godz. 10.30. Ponieważ na posiedzeniu inauguracyjnym mają być wygłoszone tylko dwa przemówienia prezydentów: Mahado i Coolidge'a, posiedzenie zakończy się prawdopodobnie przed południem. Pierwsze posiedzenie plenarne konferencji rozpocznie się w środę rano.

Z kolei zabrali głos prezydent Coolidge, który również mówił głównie o dodatkich stronach współpracy państw amerykańskich i nie dotknął wcale zagadnienia nikaraгуańskiego.

Hawana, 16 stycznia. (PAT). Na inauguracyjnym posiedzeniu konferencji panamerykańskiej, zabral pierwszy głos prezydent Kuby — Mahado, witając

NARADY MINISTRÓW PAŃSTW RZESZY NIEMIECKIEJ

Berlin, 16 stycznia. (PAT). Dziś przed południem o 10-tej rano w konferencyjnej sali pałacu kanclerskiego rozpoczęła się pod przewodnictwem kanclerza Rzeszy konferencja rządu Rzeszy z premierami i ministrami 18 państw związkowych Rzeszy niemieckiej. Jak stwierdza prasa berlińska w naradach bierze udział 106 ministrów i wiceministrów. Mowę inauguracyjną wygłosił kanclerz Marx, podnosząc doniosłość obecnej konferencji i wskazując, że jednym z głównych jej celów będzie przygotowanie reorganizacji administracji przedewszystkiem za pomocą przejęcia przez Rząd Rzeszy od rzą-

dów poszczególnych krajów pewnych gałęzi administracji ora za pomocą zniesienia istniejących obecnie enklaw. Pierwszy referat o stosunkach między Rzeszą a państwami wygłosił burmistrz w m. Hamburgu dr. Petersen, który zgłosił wniosek utworzenia specjalnej komisji rzeczoznawców, któraby rozpatrzyła istniejące projekty. Burmistrz Petersen w przemówieniu swem wypowiedział się szczególnie za pozostawieniem w całych Niemczech jednego tylko parlamentu centralnego, mianowicie parlamentu Rzeszy Reichstagu.

CZY BĘDZIE STRAJK ROBOTNIKÓW PORTOWYCH W GDANSKU

Gdańsk, 16 stycznia. (PAT). W dniu dzisiejszym odbędzie się we wszystkich związkach robotników portowych w Gdańsku głosowanie w sprawie przyjęcia lub odrzucenia wydanego przed kilku dniami przez komisję rozjemczą wyroku podwyższającego zarobki robotni-

ków portowych z 10.3 na 10.6 guldenów gdańskich dziennie. Głosowanie to zadecyduje równocześnie o ewentualnym wybuchu strajku robotników portowych. Do powzięcia decyzji wymagana jest większość 3/4 głosów wszystkich głosujących.

samych, za coś, za co one, a nie kto inny, ponoszą odpowiedzialność, — był państwowy Polski — przy jej położeniu geograficznym — stanie pod znakiem zapytania, pokojowa droga do nowego ustroju zostanie zatarasowana. Oto wszystko.

My chcemy zapewnić klasie robotniczej codzienny, rzeczywisty

wpływ na politykę państwową. W warunkach dzisiejszych umożliwiła nam to tylko ustrój demokracji parlamentarnej.

Dlatego obostajemy przy niej, i sądzimy, że w ten sposób służyliśmy nie doktrynie, lecz życiu...

Mieczysław Niedziałkowski.

PREZYDJUM C. K. W.

Dziś, we wtorek o godz. 5 popołudniu w lokalu redakcji „Robotnika” posiedzenie prezydium C. K. W. Sekretariat Generalny.

PRZED ROKOWANIAMI POLSKO-LITEWSKIEMI KIEDY POWRÓCI Z KOWNA P. TARNOWSKI?

P. Adam Tarnowski, wyższy urzędnik Min. Spr. Zagr., który zawiózł w tygodniu ubiegłym do Kowna notę Rządu Polskiego, proponującą wszczęcie rokowań bezpośrednich między Polską a Li-

twą w końcu stycznia w Rydze, — powrócić ma do Warszawy wraz z odpowiedzią Rządu Litewskiego we środę nadchodzącą.

ZNOWU „PROWIZORJUM”

Podobno uregulowanie poborów pracowników państwowych ma się znowu sprowadzić do „jednorazowego dodatku”, płatnego w dwóch ratach: z koń-

cem stycznia — pierwsza i w dn. 1 marca — druga.

Istota sprawy uległaby tedy dalszej, setnej z kolei, zwłoce.

WYBORY DO SĄDU ROZJEMCZEGO PRZY ZAKŁADZIE UBEZPIECZEN OD WYPADKÓW WE LWOWIE

PRACOWNICY UMYSŁOWI GŁOSUJĄ NA LISTĘ KOMISJI CENTRALNEJ ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

W niedzielę, 22 stycznia, odbędzie się wybory jednego „asesora” i 10 zastępców do Sądu Rozjemczego przy Zakładzie Ubezpieczeń od Wypadku we Lwowie.

Lista kandydatów Komisji Centralnej Klasowych Związków Zawodowych w Polsce zawiera nazwiska następujące: 1) Wacław Boczkowski, 2) Jan Boruszewski, 3) Edward Chłosta, 4) Jan Gora, 5) Wacław Korał, 6) Michał Mar-

czewski, 7) Korneliusz Ślusarski, 8) Ludwik Supiński, 9) Michał Szadkowski, 10) Aleksandra Szastunowa, 11) Edward Włoczkowski.

Rada Okręgowa Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych wzywa wszystkich pracowników umysłowych, by głosy swoje oddali w dn. 22 stycznia na tę właśnie listę.

TAJEMNICE URZĘDU ŚLEDZCZEGO STOLICY PROCES P. KURNATOWSKIEGO

Wczoraj rozpoczął się proces p. M. Kurnatowskiego, b. naczelnika urzędu śledczego w Warszawie.

Przebieg pierwszego dnia procesu czytelniczy znajdują na str. 4.

NIESNASKI WSROD CENTROWCÓW NIEMIECKICH

Berlin, 16 stycznia. (PAT). W łonie stronnictwa centrowego nastąpiło pewnego rodzaju zaostrzenie stosunków pomiędzy grupą kanclerza Marxa a grupą bardziej radykalnych robotników chrześcijańsko - demokratycznych z postęmem Imbuschem na czele. Przyczyną tego zatargu było lekceważące wyrażenie kanclerza Marxa o posle Imbuschu i jego grupie w liście, jaki kanclerz wystosował do związku nauczycieli ka-

tolickich. Poseł Imbusch wygłosił w niedzielę w Essen w Westfalji wielką mowę polityczną na zgromadzeniu wyborców centrowych okręgu esseńskiego, w której to mowie zaatakował bardzo ostro kanclerza za jego oświadczenie, podające w wątpliwość republikański charakter partii centrowej, tudzież zarzucał kierownictwu partii wprowadzenie zbyt wielu urzędników na stanowiska kierownicze w partii.

STRAJK METALOWCÓW W NIEMCZECH

BERLIN, 16 stycznia. (PAT). W przemysle metalowym środkowych Niemiec wybuchł strajk. Orzeczenie rozjemcze, przynajmniej robotnikom podwyżkę tylko 3 fen., zostało na niedzielnym zjeździe przedstawicieli związków zawodowych metalowców środkowych Niemiec jednomyślnie odrzucone. W szeregu fabryk w Magdeburgu, Halle i Anhalcie strajk rozpoczął się dziś i miał

objąć, jak twierdzi „Vorwaerts”, już 20 tys. robotników. Komunistyczna „Welt am Abend” podaje cyfrę strajkujących nawet na 40.000. Minister Pracy Rzeszy wezwał obie strony, pracodawców i pracowników na wtorek w południe do Berlina w celu przeprowadzenia rokowań, któreby doprowadziły do zakończenia strajku.

MUSSOLINI NAWOŁUJE DO ZBROJEN

RZYM, 16 stycznia. (A. W.). Premier Mussolini wygłosił wielkie przemówienie, w którym oświadczył, iż zbrojenia włoskie nie osiągnęły jeszcze punktu kulminacyjnego. Obowiązkiem Włoch

jest osiągnięcie stanu zupełnego przygotowania do ewentualnej wojny. Mussolini podkreślał zwłaszcza konieczność wzmocnienia marynarki i floty powietrznej.

O KONTROLĘ ZBROJEN NA WĘGRZECH

Paryż, 16 stycznia. (PAT). Korespondent Havasa donosi z Genewy, że tamtejsze koła dyplomatyczne mają wrażenie, iż państwa, należące do Małej Ententy postanowiły wystąpić solidarnie do Ligi Narodów i domagać się zastosowania wobec Węgier ustalonych

przez Radę Ligi przepisów co do sprawowania kontroli i prowadzenia odpowiednich badań w zakresie zbrojen. Do chwili obecnej jednak sekretariat Ligi nie otrzymał żadnej tego rodzaju noty.

MATKA I DZIECKO.

LUDWIK KRZYWICKI.

SPOŁECZNA PODSTAWA WSPÓŁCZESNEJ KWESTJI KOBIECZEJ

III. Hasła ruchu kobiecego jako konieczna konsekwencja pracy samodzielnej.—Walka o nowe prawa w stosunku do własnego dziecka.—Dotychczas nie mamy żadnych kryteriów do wyrokowania, jakie zajęcia odpowiadają zdolnościom kobiecym a jakie męskim.

Tak zwany ruch emancypacyjny, będący w tym razie przedewszystkiem ruchem kobiet warstw zamożniejszych, nie ogranicza się jedynie do wywalczenia kobiecie prawa do zarobku pozadomowego. Domaga się wielu innych rzeczy, które wszystkie są konieczną konsekwencją pracy samodzielnej. Przedewszystkiem chodzi o zniesienie ograniczeń różnego rodzaju w zakresie obowiązującego prawa. Np. według obowiązującego w Kongresówce Kodeksu Napoleona I mężatka, dla której rodzice lub opiekunowie nie zastrzegli w intercyzie zarządu nad jej własnym majątkiem, jest właściwie w położeniu osoby nieusamowolnionej. Zarząd majątku jest w ręku męża, dochody również należą do męża, który może robić z nimi co mu się erdoba, między innymi wydawać je w sposób ubliżający uczuciom żony. Taka mężatka nie może zaciągać długów, sprzedawać i wydzierżawiać majątku, czynić darowizn bez asystencji i zezwolenia męża. Majątkiem swoim może się rozporządzać dowolnie jedynie w testamentie. Zdarzało się w Anglii, że żona pracowała w fabryce lub w innym zakładzie na utrzymanie rodziny, tymczasem w chwili wypłaty zarobku zjawiał się mąż, zabierał pieniądze i przepijał je w szynku! Nie mnożymy tych przykładów, gdyż różne te ograniczenia są powszechnie znane. Takie ograniczenia nie raziły kobiety żyjącej w dawnej rodzinie, zajętej od rana do wieczora dokoła gospodarstwa domowego i będącej zawsze pod ręką czyją, — ojca, męża, ale stały się niedorzecznością, gdy setki tysięcy kobiet zarabiają na swoje utrzymanie i na utrzymanie rodziny pracą pozadomową, stykając się ze złożonością życia społecznego, wyrabiając sobie właściwy sąd o rzeczach, o których niegdyś nie miały pojęcia. Ale przedewszystkiem kobietom chodzi o wywalczenie innych praw w stosunku do własnego dziecka. Zgóry należy się spodziewać, iż, gdy kobieta siedzi na ławie szkolnej obok mężczyzny, pracuje z nim przy jednym warsztacie, często zdarzyć się może, nawet zdarzać się musi, iż zostaje matką, a tymczasem ze stanowiska prawa obowiązującego, to dziecko niema ojca. Stany Zjednoczone w całej pełni zrozumiały cały tragizm, tkwiący w takiej sytuacji. Prawodawstwo w tym względzie jest niejednolite w stanach poszczególnych, ale zawsze i wszędzie roztacza daleko idącą opiekę nad kobietą. W niektórych stanach kobieta spodziewająca się zostać matką, jeżeli przedstawi dowody, kto jest oцем przyszłego dziecka (wystarczają zeznania dwóch zasługujących na zaufanie obywateli, że ich zdaniem, wskazany mężczyzna jest tym oцем), sąd wsadza mężczyznę do więzienia, gdy ten odmawia wejścia w związku małżeńskie z matką dziecka; w więzieniu siedzi dopóty, póki nie poślubi kobiety lub w drodze układu nie uzyska z jej strony cofnięcia pretensji. Naturalnie, takie małżeństwa, zawarte pod przymusem, niewiele są warte. Rozumieli to prawodawcy amerykańscy i uzupełnili swoje prawa drakońskie ustawami, ułatwiającymi niezmiernie uzyskanie rozwo-

KRONIKA

ANGLJA. Pani Katarzyna Atholl została mianowana podsekretarzem stanu w ministerstwie oświaty.

AUSTRIA. Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci ogłosiło konkurs na sztukę teatralną dla dzieci robotniczych. Sztuki mają być takie, by je mogły grać również same dzieci i to w większych zastępach. Treść sztuki ma odpowiadać światopoglądowi nowoczesnego ruchu robotniczego, pozatem forma i treść sztuk jest dowolna. Nagrody wyznaczono trzy, po 100, 300 i 500 szylingów.

AMERYKA. W „The New York Herald” umieścił niedawno znany inżynier amerykański M. Bradgen artykuł o kobietach — sfoferach, ilustrowany tablicami statystycznymi co do ilości wypadków samochodowych. W konkluzji artykułu autor pisze: „Kobiety nadają się na sfoferów znakomicie. Naogół kobietom wypadki przejechania kogoś lub uszkodzenia auta nie zdarzają się. Kobiety są z natury nieśmiałe i nie lubią ryzyka; mężczyźni kochają niebezpieczeństwo, często nadużywają zuchwałstwa lub poprostu brawurują przed towarzyskami jazdy. Kobiety posiadają przedziwną intuicję, która każe im zawsze zahamować motor w momencie niebezpieczeństwa. Gdy by wszyscy podczas kierowania autem przez czekali i omijali ryzyko a mówiąc prościej: gdyby wszystkie auta prowadziły kobiety, katastrofy samochodowe nie zdarzyłyby się nigdy”.

— Panna Helena Bader mianowana została komendantem policji w Arlingtonie (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej).

JAPONIA. Profesorem uniwersytetu w Tokio mianowana została pani Toszi Ko Schija.

— Jako zapowiadacz (Speaker) tokijskiej radiostacji, mianowano kobietę, p. Aki Midorikawa.

NIEMCY. Wobec tego, że panuje już ogromne bezrobocie wśród młodocianych, a na wiosnę roku 1928 dalsze 1½ miliona młodzieży szkolnej, kończącej szkołę powszechną, zwiększyłoby armię bezrobotnych, Związek Kobiet Pracujących w Handlu i Biurowości wystąpił do rządu z memorjałem, aby młodocianych tych zatrzymał jeszcze rok jeden w szkole, w celu lepszego wykształcenia ogólnego i zawodowego, a jednocześnie odciążenia rynku pracy. Memorjał ten znalazł gorący oddźwięk i poparcie wśród związków zawodowych robotniczych i nauczycielskich.

— W styczniu 1927 roku poraz pierwszy kobieta została mianowana sędzią państwowym. Jest nim Dr. Hedwig Frank, we Frankfurcie nad Menem.

O RACJONALIZACJI

KOBIECEGO GOSPODARSTWA DOMOWEGO

W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej utrzymanie służącej jest tak kosztowne, że tylko najbogatsi ludzie pozwolili sobie na to mogą. To też tam sprawa racjonalizacji gospodarstwa kobiecego stała się jednym z najbardziej palących zagadnień w życiu kobiet.

Racjonalizacja gospodarstwa kobiecego — to znaczy taka organizacja domowego zajęcia, by codzienne prace koło gospodarstwa domowego mogły być w jaknajkrótszym czasie jaknajlepiej wykonane; gospodyni domu będzie miała wówczas czas wolny na wychowanie dzieci, na współpracę społeczną czy naukową z mężem, na sport, rozrywkę kulturalną i t. p. Racjonalizacji gospodarstwa kobiecego, poświęcone są w Ameryce dziesiątki czasopism, a ilość wydanych na ten temat książek, rośnie z dnia na dzień. Istnieją też specjalne stacje doświadczalne racjonalnego gospodarstwa kobiecego. Wybitni uczeni inżynierowie, architekci, lekarze poświęcają temu zagadnieniu czas i wiedzę, badając: 1) jakie urządzenia i ulepszenia techniczne należałoby wprowadzić do gospodarstwa kobiecego (elektryczne i gazowe kuchnie, elektryczne żelazka do prasowania i odkurzacze, mechaniczne pralnie i t. p.), oraz 2) jak należałoby zorganizować każdą czynność (np. zmywanie naczyń), by usunąć ruchy zbędne i męczące, a pracę gospodyni uczynić higieniczną, przyjemną i jaknajbardziej wydajną.

Jedną z najenergiczniejszych propagatorek i fachowcem w dziedzinie racjonalizacji, gospodarstwa kobiecego jest obecnie w Ameryce pani profesor Krystyna Frederick. Streszczamy poniżej — podług sprawozdania w jednym z naukowych pism angielskich — wywody referatu, jaki miała ostatnio w Manchesterze (Anglia) w związku kobiecym, noszącym nazwę: „Stowarzyszenie kobiet dla elektryfikacji gospodarstwa kobiecego”. Dajmymy do tego — mówiła pani Frederick — aby prowadzenie gospodarstwa kobiecego, i to gospodarstwa wzorowego, jaknajbardziej uprościć. W dzisiejszych czasach, każda kobieta — nawet i zamożna — musi i chce pracować zawodowo i zarabiać, a jednocześnie nie chce ona zaniedbywać gospodarstwa domowego, chce pielęgnować dzieci swe i męża. Dla współczesnej kobiety stało się również ważnym i

podstawowym zarówno zagadnienie, jak zdobyć wiedzę fachową, zająć odpowiedzialne stanowisko w swym zawodzie, stworzyć sobie warsztat twórczej pracy i silne podstawy samodzielnego bytu materialnego, jak i zagadnienie, jak zdobyć i utrzymać miłość i wierność wybranego mężczyzny oraz przywiązać i serce dzieci.

Kobiety — jako olbrzymia społeczność kierowniczek gospodarstwa domowego, — muszą żądać, ażeby przy budowie nowych mieszkań i racjonalnej przebudowie starych, były uwzględniane przedewszystkiem żądania kobiet, mające na celu racjonalizację gospodarstwa domowego i by zrywano w tym celu w charakterze „znawców” kobiety — fachowców w tej dziedzinie.

W okresie motorów i elektryczności, w okresie zawrotnego postępu w dziedzinie techniki — zbrodnia staje się marnowanie sił i czasu kobiety na bezcelowe, a zamęczające fizycznie i nerwowo „dreptanie” przy gospodarstwie, prowadzonym sposobem średniowiecznym. Nie mamy wprost pojęcia ile czasu i energii marnuje się dzięki np. temu, że nasze kuchnie zorganizowane są w XX wieku w sposób, odpowiadający poziomowi techniki i wiedzy bodaj XII wieku. Przy mierzeniu np. tak zwanym pedometrem ilości kroków, jakie jedna i ta sama kucharka robi przy gotowaniu tej samej potrawy w kuchni starego typu i w kuchni zorganizowanej racjonalnie, okazuje się, że w pierwszym wypadku ilość kroków wynosi 466 a w drugim tylko 166!

Sprawie racjonalizacji gospodarstwa kobiecego, będziemy poświęcali w naszym „dodatku” kobiecym bardzo dużo miejsca. Dzisiejsze bowiem nieracjonalnie prowadzone gospodarstwo kobiece, stojące ciągle jeszcze na poziomie wiedzy naszych pra - pra - pra - prababek przytępia umysł kobiety, czyni ją niezdolną do twórczej myśli i pracy, zabiła w niej radość życia i pogodę ducha, nie daje jej możności poświęcania wolnego czasu na doskonalenie się kulturalne, na wychowanie dzieci w atmosferze piękna, dobroci i spokoju, nie pozwala być kobiecie rzeczywistym przyjacielem, towarzyszem walk i pracy wybranego mężczyzny.

Janina Ryngmanowa.

O ROZSZERZENIE ZAKRESU OCHRONY MACIERZYSTWA.

Ustawa o ochronie pracy kobiet z dnia 2.VII.1925 r., jakkolwiek dotyka najważniejszych i najjaskrawszych bolączek pracy kobiet i stara się im zaradzić — umiemy jednak te sprawy cokolwiek połowicznie i niewyczerpująco.

Rozszerzenie ochrony macierzyństwa robotniczy, tak konieczne z punktu widzenia interesów ogólnie - społecznych, powinno przedewszystkiem zainteresować przedsiębiorstwa państwowe, i odbywać się w dwóch zasadniczych kierunkach: zabezpieczenia samej możliwości macierzyństwa i ochrony dziecka przed jego urodzeniem oraz przedłużenia opieki nad dzieckiem robotnicy fabrycznej.

Jest rzeczą niewątpliwą, że przedsiębiorstwa państwowe w pierwszym rzędzie obowiązane są do przestrzegania jaknajskrupulatniej ustawodawstwa socjalnego i winny być pod tym względem wzorem do naśladowania dla przedsiębiorstw prywatnych.

Mamy w tej dziedzinie niezmiernie dużo do zrobienia. Tem nie mniej nie powinniśmy zatracać świadomości, jak ma się dalej rozwijać ustawodawstwo, jakie wskazania istnieją w zakresie interesującej tu nas ochrony macierzyństwa.

Ustawa z dn. 2.VII.1925 r. oraz spis robót wzbronionych z dn. 25.VII.1925 r. zabrania zatrudniania kobiety w całym szeregu robót niebezpiecznych i ciężkich, szkodliwy wpływ których w pierwszym rzędzie dotyka kobietę, jako matkę i jako przyszłą matkę.

Oprócz tych robót jest jeszcze cały szereg prac, które nadzwyczaj szkodliwie wpływają na organizm kobiety, a nie są objęte zakazem. Dążąc do konsekwentnego pogłębienia ochrony macierzyństwa, przedsiębiorstwa państwowe winny zarządzić w swych zakładach ścisły nadzór nad rodzajem prac, wykonywanych przez kobiety.

Art. 16-ty Ustawy przewiduje, iż nie wolno zwolnić z pracy kobiety na 6 ty-

godni przed rozwiązaniem, t. j. kobiety, znajdujące się w 8-mym miesiącu ciąży. Do tego terminu pracodawca może zwalniać kobiety ciężarne bez żadnych ograniczeń i w życiu stosuje się to bardzo szeroko. Nie chcąc obarczać się obowiązkiem udzielenia robotnicy 6-tygodniowego urlopu na czas odbycia położnicy, nie chcąc ponosić konsekwencji stanu fizycznego kobiety ciężarnej, której odbija się na jej pracy, czy to przez mniejszą wydajność, czy też przez opuszczenie pracy wskutek zapadania na zdrowiu — pracodawca stara się pozbyć robotnicy ciężarnej już w pierwszych miesiącach ciąży. Skutek jest taki, że wydalone robotnice nie tylko tracą zarobek w okresie ciąży, ale tracą prawo korzystania z pomocy lekarskiej w Kasie Chorych przy porodzie, oraz z zapomogi, która przysługuje położnicy.

Przy takim postawieniu sprawy, ciąży dla kobiety - robotnicy jest widmem wydalenia z pracy, widmem nędzy, choroby bez żadnej pomocy dla dziecka, urodzonego w takich warunkach. Chcąc więc, aby kobiety - robotnice nie wystręgały się macierzyństwa, aby te, które są w ciąży, miały zapewnienie jakiejś takiej egzystencji, t. j. niewydalania ich z racji ciąży oraz pewność, że w czasie porodu i położu będą miały pomoc lekarską, koniecznym i niezbędnym jest rozszerzenie w przedsiębiorstwach państwowych ochrony macierzyństwa w kierunku niewywalniania z fabryk kobiet ciężarnych.

Na mocy art. 15 Ustawy o pracy kobiet i młodocianych, zakłady pracy, zatrudniające powyżej 100 kobiet, winny utrzymywać żłobki dla niemowląt. W żłobkach takich dziecko może pozostawać do 18 miesięcy życia, dzieci starsze ponad 1½ roku muszą być pozostawiane w domu.

Bezwarunkowo, pierwsze miesiące życia dziecka są często decydujące dla całego późniejszego życia, organizm formuje się i kształtuje, nabiera odpor-

ności, zwalcza choroby dziedziczne i nabyte wskutek lokalnych złych warunków.

Jeśli chodzi jednak o samą opiekę nad niemowlęciem, to dziecko, które jeszcze nie chodzi, jest łatwiejsze do upilnowania, niż dziecko roczne, które biega, przewraca się, tłucze, wchodzi na stołki, włazi do pieca, spada i jest narażone na różne wypadki, często powodujące kalectwo, lub śmierć.

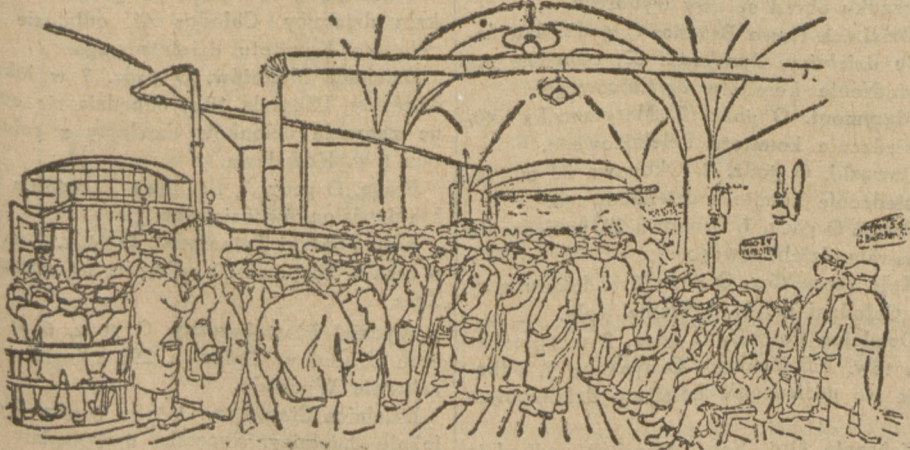
Opieka nad niemowlęciem do 18-tu miesięcy ogranicza się prawie wyłącznie do czuwania nad jego fizycznymi potrzebami. W stosunku do dziecka 1½ rocznego wchodzi już w grę wychowanie.

Tymczasem w Polsce dziecko robotnicze do 3 lat jest zupełnie pozbawione opieki zarówno fizycznej, jak i moralnej, pozostawione w domu na pastwę przygodnej nianki, starej babki, albo małutkiej siostrzyczki, nie umiejącej lub nie mogącej ochronić go, ani od wypadku, ani też od złych wpływów ulicy. Celem zapewnienia dziecku tej koniecznej i umiejętnej opieki w okresie od 1½ roku do 3 lat, aż do chwili, w której dziecko może być przyjęte do przedszkola, należy rozszerzyć ochronę macierzyństwa w kierunku przedłużenia okresu pozostawiania dzieci w żłobku do 3-ich lat.

Wskazaliśmy tu w skrócie zasadniczy kierunek, w jakim powinna się rozbudowywać dalej i pogłębiać ochrona macierzyństwa. Do szczegółów wrócimy jeszcze nieraz.

Halina Kraheńska.

Artykuły i korespondencje, przeznaczony do „Matki i Dziecka” należy przysyłać do redakcji „Robotnika” dla tow. Janiny Ryngmanowej.

Jedna z hal dziennych do ogrzania się dla bezrobotnych w Berlinie

